

ФЕСТИВАЛ Завршена традиционална манифестација у Ловри

Више од фестивала позоришта и културе

Фестивал је почео интонирањем Ловранске химне, у извођењу глумца Српског позоришта и чланова српског Хора „Свети Серафим Саровски“, за коју је музику и текст написао Ратко Краљевић, а аранжман урадио Милан Рус, који је на хармоници пратио извођење химне. Након поздравних речи директора Српског позоришта Милана Руса, присутне поштоваоце културе и уметности, Ловране и њихове госте, поздравио је Љубомир Алексов, представник Срба у Мађарском парламенту, који је речима добродошлице отворио овогодишњи фестивал.

– Видовдан је симбол свега што је српско и он окупља све нас Србе ма где да живимо. Када се свакога лета овде окупимо, село Ловра на нашој Чепелској ади постаје престоница српске културе, језика и позоришта, захваљујући нашим уметницима и публици. Неке од вас поздрављам већ по седамнаести пут, неке први, али сва-

Овогодишњи, седамнаести по реду Летњи фестивал позоришта и културе у Ловри, који је трајао до 2. јула, отворен је одмах после обележавања Видовдана и био стедиште глумаца, музичара, играча и певача. Тих дана, на сцени ловранског Дома културе низале су се позоришне представе различитих жанрова, музика, песма и фолклорни наступи

светло и тон, звучници, лампе и друга опрема која ће значајно унапредити технички и уметнички ниво извођења наших представа. Свих седамнаест година овај фестивал организујемо заједно са Ловром, а захвалност свакако дугујемо и сталној и значајној подршци Самоуправе Срба у Мађарској, без које наша радна места не би била одржива – рекао је за наш лист директор позоришта Милан Рус и додао да их је ове године изненадио гест власника пансиона у Ловри, Гезе Боргулија, који је учесницима програма смештај уступио бесплатно, након вишегодишње изузетно коректне сарадње.

Неизоставни учесник фестивала, певач и глумац Ратко Краљевић, дугогодишњи је пријатељ глумца Српског позоришта, па на овакве манифестације долази и као прави професионалац, али и да би се дружио са екипом коју сваке године окупља Милан Рус.

– Поред нас, искусних и старијих, посебно задовољство чини радити и дружити се са младом генерацијом која је стасала. Врло често су то деца која су поред нас одрасла током свих ових позоришних година, нова генерација талентованих младих

глумаца, играча и певача, која наставља добру традицију Српског позоришта у Мађарској – рекао нам је Краљевић.

У Ловри је поново гостовала и Лидија Стевановић, глумица Српског на-

следе честитке за њихове улоге, али и за успешно одбрањен дипломски њиховог сина Марка, који је упрво дипломирао са темом о нашем позоришту. Након две сезоне певачких и глумачких бравура на летњој сцени у Ловри, Марко сада игра у позоришту „Вигсингаз“ и ради на снимању једне савремене ТВ серије о младој генерацији.

Са Зорицом и Тибором смо причали о госпа Мици и Арси у представи

родног позоришта из Новог Сада, која потписује режију Нушићеве „Власти“. Представа је, након премијере прошле године, доживела више извођења у Мађарској и гостовала у румунском Темишвару.

– Увек се радујем сарадњи са екипом Српског позоришта у Мађарској. Волела бих да урадимо још неки заједнички комад, а можда опет неку Нушићеву једночинку. Увек актуелну тему власти освежили смо сонговима за које је музику написао Габор Ленђел – каже за наш лист гошћа из Новог Сада.

По седамнаести пут, у Ловри су поводом одржавања фестивала боравили и Зорица Јурковић и Тибор Ембер, брачни и глумачки пар, чији су животи неодвојиво везани за Српско позориште у Мађарској. Стога неминовно

„Власт“, јер кад закуца госпа Мица, није лако никоме, па ни брзом Арси, да је заустави. Обоје углас кажу да су се лако вратили у своје улоге.

– Посебно волим ову улогу и радо је играм, а од јесени планирамо и неке велике обнове. Биће ту и „Сентандрејско јеванђеље“, као и представа „Мостови Париза“ о животу Едит Пјаф, коју желим да поново играм на српском – прича Зорица, док Тибор додаје да је и овога пута успео да усклади професионалне обавезе у болници, које су му прошлог пута „задавале муке“, и да се посвети позоришту које осећа и воли.

– Волимо Ловру и Ловране, и увек тражимо да будемо овде на фестивалу. Сада се присећамо давне 1999. године, када су нас овде први пут угостили са представом „Госпођица Јули-

како да када смо почињали, нисмо очекивали да ћемо оволико трајати. Задатак свих нас у овој најсевернијој српској постојбини је да очувамо наш језик и културу, и да је пренесемо новој младој генерацији – истакао је Љубомир Алексов.

У Дому културе у Ловри отворена је изложба посвећена Тихомиру Вујићу, а по речима Милана Ђурића, циљ Удружења уметника „Круг“ је управо очување сећања на овакве великане, какав је био познати композитор и етномузиколог, коме је прошлогодишња сликарска колонија у Помазу била посвећена.

– Ове године позориште добија значајно појачање што се технике и опреме тиче. Од Министарства за људске ресурсе пристигла су значајна средства у износу од 30.000 евра, па нам је и овогодишња логистичка подршка фестивала олакшана. Стигао је један нови минибус, 15 микропортова (мобилних сценских микрофона), које наши глумци и певачи користе у готово свим представама и који су у савременом сценском извођењу неопходни. Ту су и нови микс-пултови за

